

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de tweede helft van 2022

Beste donateur,

Graag sturen we u weer een halfjaaroverzicht van onze activiteiten.

Na een dip in het derde kwartaal kwamen er in het vierde kwartaal weer meer verzoeken voor individueel bezoek uit het detentiecentrum bij ons binnen via het Meldpunt Vreemdelingendetentie. Bij het meldpunt is het op dit moment heel erg druk met vragen en klachten van ingeslotenen.

Het bijwonen van de kerkdiensten door zgn. kerkvrijwilligers is helaas nog niet weer van de grond gekomen. Hopelijk lukt dat dit jaar wel weer.

In december zijn in het detentiecentrum 220 kerstpakketten uitgedeeld aan de ingeslotenen.

Geldwerving, inkoop, inpakken en transport werden geregeld door Samen 010.

Nog steeds is er iedere eerste zondag van de maand om 16.00 uur een wake bij het detentiecentrum. In mei zal dat voor de 200^e keer zijn.

Over de soap rond de nieuwe 'spreidingswet' en de gezinshereniging gaan we het in dit verslag niet hebben. Een overheid die bewust wetten maakt die juridisch onhoudbaar zijn, zakt door een ondergrens. Ons aanvankelijke enthousiasme over staatssecretaris Eric van der Burg is hierdoor aanmerkelijk bekoeld. Alle problemen op landelijk niveau komen wij overigens op menselijk niveau tegen in ons werk. Lees onze verslagjes hieronder.

Eindelijk legaal verblijf voor geheel gezin

In ons vorige verslag schreven we over het verkrijgen van het Nederlandschap van mevrouw N., het verkrijgen van een verblijfsstatus van haar man en een feestje dat we wilden gaan vieren. In september was het zover. Uit handen van de burgemeester van Lansingerland kreeg mevrouw haar Nederlandse paspoort. Een paar dagen later vierden we een feestje met vrienden van het stel. In november beleefden we toch nog weer een kafkaëske situatie. Tot driemaal toe weigerde de gemeente Lansingerland meneer in te schrijven in de burgerlijke stand. Hij had in het verleden zijn post mogen laten sturen naar de Pauluskerk, dus hij moest zich maar in Rotterdam laten inschrijven. Daar dacht de gemeente Rotterdam echt anders over. Een vierde keer vergezelde een van ons het gezin naar het gemeentehuis van Lansingerland. Toen kwam de inschrijving wel rond....

Gedetineerd in Libië en in Nederland

We ontmoetten de heer O. (25 jaar oud) in mei van dit jaar hier in het detentiecentrum. Hij was er fysiek en mentaal slecht aan toe. Na zeven maanden detentie werd hij plotseling op straat gezet. Vanwege onze grote zorgen over zijn gezondheid hebben we contact met hem gehouden.

Zijn woonruimte in Almere was niet meer beschikbaar. Gelukkig heeft hij elders een kamertje kunnen vinden. Wij betalen vooralsnog de huur. Hij staat nu op een wachtlijst voor LVV-opvang bij het ACO (Amsterdams Centrum voor Ongedocumenteerden). Hij heeft daar intussen een intake gehad. Deze organisatie geeft hem nu al leefgeld voor eten en kleding. Waarschijnlijk hebben ze binnenkort woonruimte voor hem.

De Amsterdamse straatarts Co van Melle is een paar keer bij hem op bezoek geweest. Hij is ook in contact gebracht met een Afrikaanse arts uit zijn regio. Met hem kan hij in zijn eigen taal spreken. Dat lucht hem op. Er worden laboratoriumtests en ander onderzoek gedaan naar zijn gezondheidsproblemen.

Hij heeft in Libië gevangen gezeten, is de Middellandse Zee overgestoken en is in Nederland slachtoffer geweest van zinloos geweld. Deze ervaringen zijn littekens op zijn lichaam en in zijn geest. Tijdens de LVV-opvang kan hij hopelijk verder tot rust komen en plannen maken voor zijn toekomst.

Gezinshereniging, toen het nog iets gemakkelijker ging

Dan het verhaal van mevrouw G. en haar gezin uit Kameroen. We schreven enkele jaren geleden voor het laatst over hen. Mevrouw kon eerst haar dochter en daarna haar zoon laten overkomen. Overigens moest daar ook toen al een rechter aan te pas komen. Daarna ging het vlotter, alle drie hebben intussen het Nederlanderschap.

De gezondheid van de moeder is nog steeds niet goed, maar haar twee kinderen doen het goed op school. De zoon, als laatste naar Nederland gekomen, zal binnenkort zijn HBO-studie afronden. De dochter heeft de HAVO afgerond en doet nu VWO. In vakanties werkt zij als vrijwilligster in een sociale fietsenwerkplaats. Daar worden oude fietsen in orde gemaakt, en die gaan vaak naar het AZC in Katwijk. Ze probeert vooral kinderfietsen te repareren. 'Het is goed als kinderen in een AZC wat bewegingsvrijheid hebben', zegt zij.

Wachten op de IND

De gehandicapte heer B. verbleef tien jaar als ongedocumenteerde in Rotterdam (Leger des Heils bij Capelsebrug en Pauluskerk). Vanwege de burgeroorlog in Ethiopië worden daarheen momenteel geen mensen uit Tigray uitgezet. Daarom kon zijn advocaat een nieuw asielverzoek indienen en moest hij zich in augustus 2021 opnieuw melden in Ter Apel. De dag na zijn nieuwe gang naar Ter Apel sliepen daar voor het eerst mensen buiten. Dat lot bleef B. in zijn rolstoel bespaard. In Drenthe wacht hij nu de behandeling van zijn herhaald asielverzoek af. Hij heeft nog steeds geen eerste gesprek gehad. Pas in april van dit jaar (na anderhalf jaar) kan de advocaat behandeling gaan afdwingen. Zo zijn dus de AZC 's overvol geraakt. Intussen wordt B. liefdevol opgevangen door mensen van de plaatselijke kerk aldaar. Wij gunnen hem af en toe een weekendje Rotterdam om zijn vrienden hier te kunnen ontmoeten.

Na 19 jaar legaal een eigen plekje in Nederland

Goed nieuws over mevrouw D., een vrouw uit Sierra Leone. Een van ons bezocht haar, toen zij jaren geleden na een routinecontrole in de Amsterdamse metro hier in het detentiecentrum belandde. Nadat ze maanden later geklinkerd werd, werd voor haar een kamer gevonden via Vluchtelingenhulp Amsterdam. Daar woonde zij enige jaren. Zeventien jaar na haar komst naar Nederland kreeg zij alsnog een verblijfsvergunning. Maar toen was er nergens een woning voor haar beschikbaar. Uiteindelijk kreeg zij door COA en IND een kamer toegewezen in AZC Almere. Dat was moeilijk voor haar, zij kende er niemand en voor haar medische behandeling moest zij regelmatig terug naar Amsterdam. Nu, na negentien jaar, heeft zij eindelijk een woning toegewezen gekregen. Deze maand verhuist ze naar Edam. Daarvandaan kan ze redelijk gemakkelijk met de bus naar Amsterdam. Hopelijk zal Vluchtelingenwerk Edam-Volendam haar helpen met de overgang van vluchteling naar een volwaardig burgerbestaan. We blijven contact met haar houden.

ANBI-status, officiële gegevens

We zijn erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI): RSIN-nummer 8528.16029. Voor u als donateur betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn. Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412. Op www.bezoekgroep.eu staat een financieel overzicht over 2022.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Wilt u **bij een verhuizing of andere wijziging een berichtje sturen** naar een van bovenstaande mailadressen? Op bankafschriften staan vanwege de privacywetgeving standaard geen adresgegevens. Ook kunt u een mailtje sturen als u dit verslag liever via e-mail ontvangt dan per post, of andersom.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die in ons land veiligheid, werk en geluk zochten maar stuiten op de chaos in het Nederlandse asielbeleid, veroorzaakt door angst voor populisme.

Met vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,
Henk van Drunen